

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ฝึกฝนการอยู่ในการจดจำระลึกถึงในขณะที่นั่ง เดินเหิน และเคลื่อนไหวไปทั่ว ความรู้และโยคะนี้คือสองวิชาหลัก โยคะหมายถึงการจดจำระลึกถึง

คำถาม: คำพูดใดที่ลูกที่ฉลาดจะไม่เคยพูด?

คำตอบ: ลูกที่ฉลาดจะไม่เคยพูดว่า "สอนโยคะแก่เรา!" คนเราต้องเรียนรู้วิถีจดจำพ่อของเขาไหม? นี่คือโรงเรียนที่ลูกศึกษาเล่าเรียนแล้วสอนผู้อื่น ไม่ใช่ว่าลูกต้องนั่งลงโดยเฉพาะเพื่อมีการจดจำระลึกถึง ในขณะที่ทำสิ่งต่างๆ ลูกต้องฝึกฝนการอยู่ในการจดจำระลึกถึง

โอมชานติ พ่อทางจิตนั่งที่นี้และอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิต ลูกๆ รู้ว่าพ่อทางจิตกำลังพูดกับลูกผ่านพาหนะนี้ เวลาที่นั่งเนื่องจากลูกเป็นลูกๆ ของท่าน จึงเป็นสิ่งผิดที่จะขอให้พ่อหรือพี่น้องหญิงชายคนใดสอนลูกถึงวิธีที่จะนั่งในการจดจำระลึกถึงบาบา ลูกไม่ได้เป็นเด็กเล็กๆ อีกต่อไป ลูกรู้ว่าจิตวิญญาณคือสิ่งหลัก จิตวิญญาณไม่สูญสลาย ในขณะที่ร่างกายของคนเรานั้นสูญสลาย จิตวิญญาณนั้นยิ่งใหญ่กว่า ในหนทางของความไม่รู้ ไม่มีใครมีความรู้ของการเป็นดวงวิญญาณ หรือว่าดวงวิญญาณพูดผ่านร่างกายของเขา พวกเขามีสำนึกที่เป็นร่าง และพูดว่า "ฉันกำลังทำสิ่งนี้" เวลาที่ลูกกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกรู้ว่าเป็นดวงวิญญาณที่พูดว่า: "ฉันพูดและทำการกระทำผ่านร่างกายนี้" ดวงวิญญาณเป็นเพศชาย พ่อพูดว่าท่านได้ยินคำพูดเหล่านี้หลายครั้ง "สอนวิธีนั่งโยคะแก่เราเถิด" พวกเขาพูดเช่นนั้นบ่อยๆ เมื่อลูกนั่งและบางคนนั่งอยู่ข้างหน้าลูก ลูกและบุคคลนั้นมีเป้าหมายของการนั่งในการจดจำระลึกถึงบาบา พาพชานานี้มีได้เพียงแค่นี้ไปเพื่อจุดมุ่งหมายนั้น พาพชานานี้เป็นไปเพื่อการศึกษาเล่าเรียน ไม่ใช่ว่าลูกจะมาที่นี้เพียงแค่นั่งในการจดจำระลึกถึง พ่อได้อธิบายว่าในขณะที่ลูกนั่ง เดินเหิน และเคลื่อนไหวไปทั่ว ลูกต้องจดจำพ่อ ไม่มีความจำเป็นใดสำหรับลูกที่จะนั่งเป็นพิเศษเพื่อที่จะมีการจดจำระลึกถึงนี้ บางคนบอกผู้อื่นให้สวดภาวนาชื่อของราม เป็นไปไม่ได้หรือที่จะจดจำท่านโดยไม่พูดชื่อราม? ลูกสามารถจดจำท่านแม้กระทั่งในขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปทั่ว ลูกต้องจดจำพ่อในขณะที่ลูกทำการกระทำ คู่รักและผู้เป็นที่รักมิได้นั่งลงเป็นพิเศษเพื่อที่จะจดจำกันและกัน ลูกต้องทำทุกสิ่งและทำธุรกิจของลูกต่อไป ฯลฯ พวกเขาจดจำผู้เป็นที่รักของพวกเขาในขณะที่ทำทุกสิ่ง ไม่ใช่ว่าพวกเขาไปสถานที่ที่บางแห่ง และนั่งลงเป็นพิเศษเพื่อจดจำระลึกถึงกันและกัน เมื่อลูกๆ ร้องเพลงและท่องบทกวี ฯลฯ บาบาสพูดว่า "นั่นเป็นของหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธา" พวกเขาพูดว่า: "โอ ผู้ประทานความสงบ!" ดังนั้น แน่แน่นอนว่าพวกเขาต้องกำลังจดจำดวงวิญญาณสูงสุดและไม่ใช้ศรัทธาตามละครดวงวิญญาณได้กลับมาไม่สงบ และดังนั้นพวกเขาจึงร้องเรียกหาพ่อ เพราะท่านคือมหาสมุทรแห่งความสงบ แห่งความสุข และแห่งความรู้นี้ สองสิ่งหลักคือความรู้และโยคะ โยคะหมายถึงการจดจำระลึกถึง หรือโยคะของพวกเขาเป็นแยกออกจากของลูกอย่างสมบูรณ์ ซึ่งเรียกว่าราชาโยคะ ลูกเพียงแต่ต้องจดจำพ่อ ด้วยการมารู้จักพ่อจากพ่อ ลูกก็ได้รู้ตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของโลกด้วยเช่นกัน ความสุขที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่ลูกมี คือพระเจ้ากำลังสอนลูก ก่อนอื่นลูกควรมีคำแนะนำที่ถูกต้องแม่นยำของพระเจ้า ไม่มีใครรู้ว่าเช่นที่ดวงวิญญาณคือดวงดาว ดังนั้นพระเจ้าก็คือดวงดาวเช่นกัน ท่านคือดวงวิญญาณด้วย แต่ท่านคือดวงวิญญาณสูงสุด ท่านถูกเรียกว่าดวงวิญญาณสูงสุด ท่านไม่เคยใช้ชาติเกิด ท่านไม่เคยเข้ามาสู่วงจรของการเกิดและการตาย ไม่เลย ท่านอยู่เหนือการเกิดและการกลับมาเกิด ตัวท่านเองมาและอธิบายว่าท่านนั้นมาอย่างไร มีคำสรรเสริญของตรีมูรติในบาร์ดเช่นกัน พวกเขาแสดงภาพของตรีมูรติ: บราห์มา วิษณุ และชางก้า ด้วยเช่นกัน แม้ว่าพวกเขาพูดว่า: "ขอคารวะต่อดวงวิญญาณสูงสุดชีวา" พวกเขาได้ลิ้มพ่อที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด พวกเขาเพียงแต่เก็บภาพลักษณ์ของตรีมูรติ อย่างไรก็ตาม อย่างแน่นอนชีวาต้องอยู่เหนือพวกเขา เพื่อที่จะสามารถเข้าใจได้ว่าชีวาคือผู้สร้างของพวกเขา เราไม่เคยได้รับมรดกจากสิ่งสร้าง ลูกรู้ว่าลูกไม่ได้รับมรดกใดจากบราห์มา มีการแสดงวิษณุพร้อมกับมงกุฎเพชรพลอย ชีพบาบาทำให้ลูกมีค่าเต็มบาทจากเศษสตางค์ เนื่องจากไม่มีภาพลักษณ์ของชีวา ทุกสิ่งจึงหลอกลวง ผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด และนี่คือสิ่งสร้างของท่าน เวลาที่ลูกๆ กำลังได้รับมรดกแห่งสวรรค์ของลูกเป็นเวลา 21 ชาติเกิดจากพ่อ เมื่อลูกอยู่ที่นั่น ลูกจะเข้าใจว่าลูกได้รับมรดกของลูกจากพ่อทางร่างของลูก แต่ลูกจะรู้ว่าผลรางวัลนั้นได้มาจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด เป็นเวลาที่ลูกรู้สิ่งนี้ รายได้ของลูกในเวลานี้ทำให้ลูกยืนยาวถึง 21 ชาติเกิด ลูกไม่ได้ตระหนักถึงสิ่งนี้เมื่อลูกอยู่ที่นั่น ลูกไม่ได้ตระหนักถึงสิ่งใดของความรู้ที่นั่น ทั้งเหล่าเทพและศูทรไม่มีความรู้นี้ เพียงลูกบราห์มินเท่านั้นมีความรู้นี้ ความรู้นี้เป็นความรู้ทางจิต ไม่มีใครรู้ความหมายของ "จิตวิญญาณ" พวกเขาพูดถึงหมอทางปรัชญา (ผู้ที่ได้รับปริญญาเอก) เพียงพ่อเท่านั้นที่เป็นหมอของความรู้ทางจิตวิญญาณ พ่อถูกเรียกว่าศัลยแพทย์ด้วย

เช่นกัน ผู้รู้และชั้นยาสซีไม่ใช่ศัลยแพทย์ ผู้ที่ศึกษาพระเวทและคัมภีร์ ฯลฯ ไม่เรียกว่าหมอ แม้ว่าพวกเขาจะได้รับสมญาเหล่านั้น ในความเป็นจริงเพียงพ่อทางจิตผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นศัลยแพทย์ทางจิต ผู้ที่ให้การจินตยาแก้จิตวิญญาณ นั้นคือความเลื่อมใสศรัทธา ดังนั้นลูกควรบอกพวกเขาว่า หมอของความเลื่อมใสศรัทธาเพียงแต่สามารถให้ความรู้ของคัมภีร์เท่านั้น และไม่มีคุณประโยชน์ใดในสิ่งนั้น ลูกเฝ้าแต่ลงมา และดังนั้นพวกเขาจะเรียกว่าหมอได้อย่างไร? หมอควรให้คุณประโยชน์แก่ลูก พ่อคือศัลยแพทย์ของความรู้ที่เป็นนิรันดร์ ลูกกลับมามีพลาณามย์ดีเสมอด้วยพลังโยคะ เพียงลูกๆ เท่านั้นรู้อะไร? ผู้อื่นจะรู้อะไร? ท่านถูกเรียกว่าศัลยแพทย์ที่เป็นนิรันดร์ เพียงพ่อเท่านั้นมีพลังที่จะขจัดอัลลอยของกิเลสทั้งหมดออกจากดวงวิญญาณ เพียงท่านเท่านั้นที่สามารถชำระพวกเขาให้บริสุทธิ์ และให้การหลุดพ้นในชีวิตที่ไม่มีกิเลสแก่พวกเขา เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ทรงอำนาจ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ไม่มีมนุษย์ใดจะถูกเรียกว่าผู้ทรงอำนาจ ดังนั้น อะไรคือพลังที่พ่อแสดง? ท่านให้การหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มีกิเลสแก่ทุกคนด้วยพลังของท่านเอง ท่านถูกเรียกว่าหมอแห่งความรู้ทางจิตวิญญาณ มีมนุษย์มากมายที่ถูกเรียกว่าหมอทางปรัชญา (ผู้ได้รับปริญญาเอก) แต่มีหมอทางจิตวิญญาณเดียวเท่านั้น เวลานี้พ่อพูดว่า: พิจารณาตัวลูกเองว่าเป็นดวงวิญญาณ และจดจำนั้นผู้เป็นพ่อ และกลับมาบริสุทธิ์ พ่อได้มาเพื่อก่อตั้งโลกที่บริสุทธิ์ ดังนั้น เหตุใดลูกถึงไม่บริสุทธิ์? จงกลับมาบริสุทธิ์! อย่าได้ไม่บริสุทธิ์! ลูกดวงวิญญาณทั้งหมดได้รับการกำหนดของพ่อ: ขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก อยู่อย่างบริสุทธิ์เช่นดอกบัว ด้วยการอยู่อย่างบริสุทธิ์ตั้งแต่เกิด ลูกจะกลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ ลูกได้ทำบาปมาเป็นเวลาหลายต่อหลายชาติเกิด ดังนั้นเวลานี้ จดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกล้างทิ้ง ดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์อาศัยอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตน ไม่มีใครที่ไม่บริสุทธิ์สามารถไปที่นั่น สติปัญญาของลูกอย่างแน่นอนต้องจดจำว่า บาบากำลังสอนเรา นักเรียนจะเคยพูดใหม่ว่า: “สอนวิธีที่จะจดจำครูของฉันแก่ฉันเถิด?” มีความจำเป็นอะไรที่จะต้องสอนการจดจำระลึกถึง? ไม่เป็นไรหากไม่มีใครหนึ่งที่นี่ (บนกัณฑ์) ลูกเพียงแต่ต้องจดจำพ่อของลูก ลูกคงอยู่อย่างซึ้งแหวในธุรกิจของลูก ฯลฯ ตลอดทั้งวัน และดังนั้นลูกจึงลืม เหตุนี้เองลูกจึงถูกทำให้นิ่งที่นี่ อย่างน้อยพวกเขาก็มีการจดจำเป็นเวลา 10 ถึง 15 นาที ลูกๆ จำเป็นต้องปลุกฝังนิสัยของการจดจำพ่อ แม้กระทั่งในขณะที่ลูกกำลังทำทุกสิ่ง ลูกพบปะผู้เป็นที่รักของลูกหลังจากครึ่งหนึ่งของวงจร ท่านพูดว่า: เวลานี้จดจำพ่อ เพื่อที่ว่าอัลลอยจะถูกขจัดออกไปจากลูกดวงวิญญาณ และลูกกลายเป็นนายของโลก ดังนั้นทำไมลูกไม่ควรจะจดจำท่านล่ะ? เมื่อมีการผูกปมผัวระหว่างเจ้าบ่าวและเจ้าสาวในงานแต่งงานของพวกเขา เธอก็ได้รับการบอกว่าสามีของเธอคือครูของเธอ พระเจ้าของเธอ ทุกสิ่งของเธอ ทั้งๆที่เป็นเช่นนั้น เธอก็ยังคงจดจำเพื่อนฝูง ญาติมิตรของเธอ และครูของเธอ ฯลฯ การจดจำนั้นคือการจดจำผู้ที่มีร่างกาย ผู้นี้คือสามีเหนือสามีทั้งหมด ลูกต้องจดจำท่าน บ้างพูดว่า “สอนวิธีที่จะนั่งในสันโดษในโยคะให้เรา” แต่จะเกิดอะไรขึ้นจากสิ่งนั้น? แม้ว่าลูกอาจจะนั่งที่นี่เป็นเวลา 10 นาที อย่าคิดว่าลูกกำลังนั่งในการจดจำระลึกถึงอย่างสม่ำเสมอ ในหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธา เมื่อพวกเขา นั่งลงเพื่อกราบไหว้บูชาใครบางคน สติปัญญาของพวกเขาเร็วร้อนไปอย่างมากมาย ผู้ที่ทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างจริงจังนั้น เพียงแต่ใส่ใจเกี่ยวกับการได้รับนิมิตเท่านั้น พวกเขามีความปรารถนามากเช่นนั้นเพื่อการมีนิมิตที่พวกเขายังคงนั่งอยู่ที่นั่น พวกเขาหลุดหายไปอย่างสมบูรณ์ในความคิดของความปรารถนานั้น และดังนั้นจึงได้รับนิมิต นั่นเรียกว่าความเลื่อมใสศรัทธาที่จริงจัง ความเลื่อมใสศรัทธาของพวกเขาเป็นราวกับความเลื่อมใสศรัทธาระหว่างคู่รักและผู้เป็นที่รัก ผู้ที่ในขณะที่รับประทานอาหารและดื่ม ก็มีกันและกันไว้ในสติปัญญาของพวกเขา ไม่มีเรื่องของกิเลสใดในสิ่งนั้น เป็นเพียงความรักต่อร่างกายของกันและกัน และดังนั้นพวกเขาจึงไม่สามารถอยู่ได้โดยไม่มองกันและกัน เวลานี้พ่อได้อธิบายแก่ลูกๆ ว่าบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยด้วยการจดจำท่าน ด้วยการจดจำผู้เป็นเมล็ด ลูกสามารถจดจำทั้งต้นไม้และจดจำว่าลูกได้ใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไร นี่คือนิรันดร์แห่งความหลากหลายของศาสนา สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกเท่านั้นที่บาร์ดก่อนหน้านั้นเคยอยู่ในยุคทอง และเวลานี้ อยู่ในยุคเหล็ก คำภาษาอังกฤษเหล่านี้ดีมาก ความหมายของคำเหล่านี้ก็ดีมาก ดวงวิญญาณกลายเป็นเช่นทอง แล้วในภายหลังอัลลอยเข้าไปในพวกเขา เวลานี้ดวงวิญญาณกลับมาไม่ถูกต้องอย่างสมบูรณ์ พวกเขาถูกเรียกว่ายุคเหล็ก เครื่องประดับของดวงวิญญาณยุคเหล็กก็กลายเป็นเช่นเดียวกัน พ่อพูดว่า: พ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ดังนั้นจดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ ลูกได้สวดภาวนาถึงพ่อว่า: “โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา!” พ่อมาทุกๆวงจรเพื่อสอนวิธีการของ: “มานมานะบาฟและมาเดยจิบาฟ” แก่ลูก นั่นคือ วิธีที่จะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ลูกบางคนพูดว่าลูกมีความสุขสันต์อย่างมากในโยคะ แต่ไม่ได้มีมากเท่าในความรู้นี้ พวกเขาเพียงแต่มีโยคะและจากไป พวกเขาชอบโยคะเท่านั้น พวกเขาพูดว่า “ฉันต้องการความสงบเท่านั้น” อัจชะ ลูกสามารถจดจำพ่อในขณะที่ลูกกำลังนั่งอยู่ที่ใดก็ได้ ด้วยการจดจำบาบา ลูกจะไปยังดินแดนแห่งความสงบ ไม่มีเรื่องของการสอนโยคะสำหรับสิ่งนั้น ลูกเพียงแต่ต้องจดจำพ่อ มีผู้คนมากมายที่ไปศูนย์ของพวกเขาและนั่งในการจดจำระลึกถึงเป็นเวลาครึ่งชั่วโมงหรือ 45 นาที พวกเขาเพียงแต่พูดว่า: “ขอให้ฉันนั่งในโยคะสักครู” หรือพวกเขาพูดว่า: “บาบาได้ให้โปรแกรมแก่เราที่จะนั่งในโยคะ” ที่นี้บาบาพูดว่า: ในขณะที่เดินและเคลื่อนไหวไปทั่ว อยู่ในการจดจำระลึกถึง กระนั้นก็เป็นสิ่งที่ดีกว่าที่จะนั่งในการจดจำระลึกถึง มากกว่าไม่มีการจดจำระลึกถึงเลย บาบ

ไม่ห้ามลูกทำสิ่งนี้ ลูกอาจจะนั่งตลอดทั้งคืนถ้าลูกต้องการ แต่ลูกต้องไม่ปลุกฝั่งนี้สั้ยของการเพียงแต่จดจำบาบาในเวลา กลางคืนเท่านั้น ลูกต้องปลุกฝั่งนี้สั้ยของการจดจำท่าน แม้กระทั่งในขณะที่ลูกกำลังทำทุกสิ่ง เพียงในสิ่งนี้เท่านั้นที่ลูกต้อง ทำความเพียรพยายามอย่างมาก สติปัญญาวิ่งไปในทิศทางอื่นช้าแล้วช้าเล่า ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาเช่นกัน สติปัญญาของพวกเขาก็เร็วร้อนไปทั่ว และดังนั้นพวกเขาจึงหยิกตนเอง ท่าน(บาบา)กำลังพูดถึงผู้เลื่อมใสศรัทธาที่แท้จริง ดังนั้นที่นั่นเช่นกัน ลูกควรพูดคุยกับตนเองในวิธีนี้: “ทำไมฉันถึงไม่จดจำบาบา? หากฉันไม่จดจำท่าน ฉันจะกลายเป็นนาย ของโลกได้อย่างไร?” คู่รักและผู้เป็นที่รักเหล่านั้นติดกับอยู่ในรูปและนามของกันและกัน ในขณะที่ที่นี่ ลูกต้องพิจารณา ตัวลูกเองว่าเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ “นั่น ดวงวิญญาณนี้แยกจากร่างกายนี้” เมื่อลูกเข้ามาในร่างกาย ลูกต้องทำ การกระทำ มีลูกๆมากมายที่พูดว่าลูกต้องการได้นิมิต ลูกต้องการจะได้นิมิตของอะไร? นั่นเป็นเพียงแค่จุด อัจชะ บ้างก็พูด ว่า พวกเขาต้องการได้นิมิตของศรัทธา มีภาพลักษณ์ของลักษณะมากมาย ลูกจะมองเห็นสิ่งนั้นซึ่งเป็นสิ่งไม่มีชีวิตใน รูปที่มีชีวิต มีคุณประโยชน์ใดในสิ่งนั้น? ไม่มีคุณประโยชน์ใดในการได้นิมิต เมื่อลูกๆดวงวิญญาณจดจำพ่อ ลูกก็จะกลับ มาบริสุทธิ์ ลูกไม่ได้กลายเป็นเช่นนารายณ์เพียงด้วยการได้นิมิตของนารายณ์ ลูกรู้ว่าเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกคือ การกลายเป็นเช่นลักษมีหรือนารายณ์ อย่างไรก็ตามลูกไม่สามารถกลายเป็นเช่นพวกเขาได้โดยไม่ศึกษาเล่าเรียน ลูกกลับ มาฉลาดด้วยการศึกษาเล่าเรียน ก่อนอื่น สร้างปวงประชาของลูก แล้วลูกจึงจะสามารถกลายเป็นเช่นลักษมีหรือนารายณ์ สิ่งนี้ต้องใช้ความเพียรพยายาม ลูกต้องสอบผ่านด้วยเกียรตินิยมเพื่อที่ว่าจะไม่มีการลงโทษใดๆจากดรามราช ลูกพิเศษนี้ (บราห์มา)ก็อยู่กับลูกด้วยเช่นกัน เขาพูดด้วยว่า: ลูกสามารถไปล่าหน้าพ่อได้อย่างรวดเร็วมาก บาบามีภาระเช่นนั้น ท่าน ต้องคิดเกี่ยวกับสิ่งต่างๆมากมายตลอดทั้งวัน พ่อไม่สามารถจดจำบาบาได้มากเท่ากับที่ลูกสามารถทำได้ ในเวลาอาหาร พ่อ เริ่มจดจำบาบาเล็กน้อยแล้วพ่อก็ลืม บางครั้งพ่อคิดว่าบาบาและพ่อจะไปเดินเล่น แล้วขณะที่กำลังเดิน พ่อก็ลืมบาบา การ จดจำระลึกถึงนี้เป็นประเด็นที่ลึ้นไหล่มาก การจดจำระลึกถึงลึ้นไหลครั้งแล้วครั้งเล่า ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่าง มากในสิ่งนี้ เพียงด้วยการมีการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์ หากลูกสอนผู้คนมากมาย ลูกจะ ประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ผู้ที่เข้าใจความรู้นี้อย่างดีสามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่ดี ดังนั้นปวงประชา มากมายจึงถูกสร้างขึ้นที่นิตรรศการ ลูกแต่ละคนสามารถรับใช้ผู้คนนับแสนที่นิตรรศการ และดังนั้น สภาพของลูกควร เป็นไปตามนั้น ทันทีที่ลูกไปถึงสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมของลูก ร่างกายของลูกก็จะไม่อยู่ที่นั่นอีกต่อไป เมื่อลูกก้าวหน้าไป ลูกจะเข้าใจว่าสงครามจะเพิ่มขึ้น และแล้วผู้คนมากมายจะเฝ้าแต่มาหาลูก คำสรรเสริญของลูกจะเฝ้าแต่เพิ่มขึ้น ในเวลา สุดท้ายแม้กระทั่งชานยาซีก็จะมา พวกเขาจะเริ่มจดจำพ่อ พวกเขาจะเล่นบทบาทของพวกเขาในการไปยังดินแดนแห่ง การหลุดพ้น พวกเขาจะไม่รับความรู้ัน อย่างไรก็ตาม สาสนของลูกต้องไปถึงดวงวิญญาณทั้งหมด ผู้คนมากมายจะเฝ้าแต่ ได้ยินสิ่งนี้ผ่านหนังสือพิมพ์ มีหมู่บ้านมากมาย ลูกต้องให้สาสนแก่ทุกคนที่นั่นด้วย ลูกคือผู้ก่อตั้งศาสนาและผู้นำสาสน ไม่มีใครนอกจากพ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ไม่ใช่ผู้ก่อตั้งศาสนาชำระใครๆให้บริสุทธิ์ ศาสนาของพวกเขาต้องขยายตัว ดังนั้นพวกเขาจะสามารถแสดงหนทางกลับบ้านให้แก่ใครได้อย่างไร? ผู้ประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลสแก่ ทั้งหมดคือผู้เดียวเท่านั้น ลูกๆอย่างแน่นอนต้องกลับมาบริสุทธิ์ มีลูกๆมากมายที่ไม่คงอยู่อย่างบริสุทธิ์ ตัณหาราคะคือศัตรู ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด แม้กระทั่งลูกๆที่ดีก็ถูกดึงลงมาด้วยสิ่งนี้ สายตาที่เลวร้ายด้วยคือร่องรอยของตัณหาราคะ ตัณหาราคะคือ ปีศาจที่ใหญ่ที่สุด พ่อพูดว่า: จงได้รับชัยชนะเหนือสิ่งนี้ และลูกจะมีชัยชนะเหนือโลก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน และเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดิ์ตอนเช้า จาก แม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ปลุกฝั่งนี้สั้ยของการอยู่ในการจดจำระลึกถึงในขณะที่ทำทุกสิ่ง เพื่อที่จะกลับบ้านกับพ่อ และแล้วกลายเป็นนายของ โลกใหม่ที่บริสุทธิ์ อย่างแน่นอนลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์

2. เพื่อที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ลูกต้องรับใช้ผู้คนมากมาย ลูกต้องสอนผู้คนมากมาย กลายเป็นผู้นำสาสน และ ให้สาสนนี้แก่ทุกคน

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ทำความเพียรพยายามที่ลูกต้องแม่นยำ ผู้ที่มีประสบการณ์ของความสุภาพในและพลัง ทั้งหมดในटकแห่งความรัก

ผู้ที่เป็นผู้ทำความเพียรพยายามที่แท้จริงนั้นไม่มีประสบการณ์ของการต้องทำงานหนัก หรือมีความเหนื่อย

ถ้า แต่คงอยู่อย่างซาบซึ้งสม่ำเสมอในความรัก เนื่องจากการได้อุทิศแม้กระทั่งในความคิดของพวกเขา พวกเขา
เขามีประสบการณ์ว่าบัพดาตาทำให้ตัวเขาเองเคลื่อนไป ไม่ใช่ด้วยเท้าของการทำงานหนัก แต่เคลื่อนไปใน
ตักแห่งความรัก เนื่องจากการมีประสบการณ์ของการได้มาซึ่งคุณประโยชน์ทั้งหมดในตักแห่งความรัก
พวกเขาจึงไม่เพียงแต่เคลื่อนไปเท่านั้น แต่เฝ้าแต่โอบยบไปอย่างสม่ำเสมอในประสบการณ์ของความสุข
ความเบิกบานภายใน และพลังทั้งหมด

คติพจน์: เมื่อรากฐานแห่งศรัทธาของคุณมั่นคง ลูกจะมีประสบการณ์อย่างเป็นธรรมชาติว่าชีวิตของคุณเป็นชีวิตที่
สูงส่ง

***** โอม ชานติ *****

มีความรักในความสันโดษและซึมซับความเป็นหนึ่งเดียวกันและสมาน

ความเป็นหนึ่งเดียวกันในความหลากหลาย: แม้ว่าจะมีประเทศมากมาย ภาษามากมาย และสีผิวมากมาย แม้จะมีความ
หลากหลาย ขอให้มีความเป็นหนึ่งเดียวกันในหัวใจของทุกคนในทางปฏิบัติ เพราะมีพ่อเดียวในหัวใจของทุกคน และเรา
ทั้งหมดกำลังทำตามศรัทธาเดียวกัน แม้ว่าลูกมีภาษามากมาย บทเพลงในหัวใจของลูก และภาษาของหัวใจของลูกนั้นเป็น
หนึ่งเดียว